

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 66 - juni 2014

Lars Thiesgaard
Dubber

© Disney

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 540

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

3 Formandens klumme
Lars Thiesgaard, dubber

4 I den gamle farvemølle

5 En talende flyvemaskine

7 Interview med Lars Thiesgaard

8 *Dubbing, hvad er det?*

- * Tidlig involvering
- * Oversættelse
- * Danske stemmer
- * Casting
- * Instruktion
- * Samling af puslespillet
- * Skandinavisk dubbing er i topklasse

14 *Boghandlersøn fra Gråsten*

- * Barndommen
- * Den første inspiration
- * Olaf Ussing
- * Odense Teaterskole
- * Teaterskuespiller i Odense og København
- * Dubbing - et skuespillerspeciale
- * Verdens bedste Løvernes Konge

22 *Der kommer hele tiden nye eventyr*

23 Nogle af de kommende film

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup

Billetter: 4396 0201 og

www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk

Glostrup
SHOPPINGCENTER

Formandens klumme

I marts afholdt *Sofarækken* ordinær generalforsamling, hvor det blev konstateret, at *Glostrup Bio* fortsat er i god gænge, og at der er flere medlemmer end nogensinde.

Imidlertid er der behov for, at der tjenes penge på andet end biografdrift. Vi har haft en god start med nyskabelserne *OperaBio* og *BioKoncerter*. Selv om der ikke tjenes meget på disse initiativer hver for sig, håber vi, at flere og flere vil opdage alt det, vores dejlige biograf *også* kan bruges til. På trods af vores behov for nye indtjeneringer, vælger vi at satse på det gode, nye initiativ, som kreative folk har taget initiativ til: *Bogart Bio*, en filmklub for voksne.

En større ombygning er sandsynligvis ikke lige om hjørnet, men bestyrelsen og ledelsen har taget forbedringer i foyerområdet med i sine årsplaner. Der arbejdes aktuelt med at undersøge, om der kan etableres garderober og bedre toiletforhold.

På foreningens, biografens og de aktives vegne ønskes i alle en god sommer!

Arne Christensen

- en ny filmklub for voksne

11. maj var der stiftende generalforsamling i en ny forening med tilknytning til *Glostrup Bio*. *BogartBio* vil vise 6 rigtig gode film for kontingentet på kun 250 kr. - 225 kr. for medlemmer af *Sofarækken*. Yderligere information og tilmelding kan ske på www.glostrupbio.dk/bogart. Filmene vises søndage kl. 13.

2014-15 Nordiske Film

28/9	To Verdener
16/10	Drømmen
14/12	Hvidsten Gruppen
18/1	Nobels Testamente
8/3	Frygtelig Lykkelig
12/4	Den Skaldede Frisør

I den gamle farvemølle

Ude på Dortheavej i København NV ligger en stor, grå fabriksbygning. Der står *Farvemøllen* på facaden. Inden i finder man *SDI Media*, hvor det efterfølgende interview fandt sted. *SDI Media* er en del af en stor virksomhed med hovedsæde i USA og afdelinger i Nordamerika, Asien og Europa. Den danske afdeling har en stor markedsandel og dubber film til såvel biograf som tv. En dubber er den faglige betegnelse for en, der lægger danske stemmer på udenlandske film.

Når man kommer ind i den grå bygning, åbenbarer der sig et smukt indre i varme farver.

Der er tale om flere bygninger omkring en lukket gård, og man fornemmer straks en helt særlig, intim atmosfære.

Svend Christiansen startede *Sun Studio* i 1975 efter at have arbejdet som lydtekniker i mange år. Virksomheden, der tilbød musikindspilninger og dubbing, blev efterhånden en af de største af sin art i Europa med 60 studier i 10 lande og hovedkvarter på Dortheavej 10. I 2006 solgte *Svend Christiansen* *Sun Studio*, men beholdt sit hjertebarn, selve musikstudiet i København. Dubbing-delen blev købt af *SDI Media*, der nu holder til på Dortheavej 4.

En talende flyvemaskine

Simon og Dusty

14. maj 2014. Skuespilleren *Simon Stenspil* er i studiet for at indtale en dansk stemme til animationsfilmen *Flyvemaskiner 2 Redningsaktionen*. Han indtaler hovedrollen som flyvemaskinen *Dusty Markhopper*. Det lille kiksede propelfly, som mange kender fra sidste års store succes, *Flyvemaskiner*. Den nye film har premiere i august – også i *Glostrup Bio*.

Simon er alene i lydstudiet, selv om han som *Dusty* taler med en masse andre i filmen – altså andre flyvemaskiner. De andre flyvere indtales en anden dag, hvorefter det hele samles som et stort puslespil.

Ude i kontrolrummet sidder lydteknikeren ved siden af instruktøren, *Lars Thiesgaard*, der er *Danmarks* mest erfarne dubber.

Lars arbejder både som dubber og som instruktør, dog aldrig mere end en af delene på en bestemt film. I denne film er han instruktør og kommunikerer med skuespilleren i studiet via en mikrofon og et par hovedtelefoner.

Men vi skal et par uger tilbage i tiden til et interview.

Skuespilleren, dubberen og mennesket

Lars Thiesgaard

29. april 2014. Vi sidder i det studie, hvor dubbingen normalt foregår.

Denne dag er der ikke så meget aktivitet i studiet, men om kort tid starter en intens periode med at lave danske stemmer til *Disneys* nye animationsfilm.

I denne artikel fortæller *Lars Thiesgaard* dels om, hvordan dubbing foregår – dels om sit liv fra drengeårene i *Gråsten*, over skuespilskolnen i *Odense* og til karrieren som skuespiller.

Og først og fremmest som *dubber*.

Dubbing - hvad er det?

Tidlig involvering

Hvad sker der egentlig fra amerikanerne har lavet en animationsfilm og til filmen har dansk premiere?

Nu bruger jeg *Disney* som eksempel, men det er naturligvis det samme med *Pixar*, *Sony*, *DreamWorks* og alle de andre. Det kan tage flere hundrede mennesker 3 eller 4 år at lave en animationsfilm til

biograferne. På et tidspunkt undervejs sender de os en beskrivelse og nogle klip, så vi kan danne os et præcist indtryk af hovedfigurerne.

Vi kan jo ikke vente, til den amerikanske film er færdig, for der må ikke gå ret lang tid mellem, at filmen har premiere i *USA*, og til den kommer til *Danmark*. Før i tiden kunne man sagtens lade en tegnefilm have premiere i *USA* om sommeren og så vise den i *Danmark* til jul, men det går ikke mere. En af årsagerne er frygten for piratkopiering, altså at filmen bliver lagt på nettet af hackere.

Vi oplever efterhånden oftest, at man ønsker den danske premiere en uge eller to efter den amerikanske.

Oversættelsen

I får sendt en tekst, som først skal oversættes?

Det amerikanske originalmanuskript er meget detaljeret. Hver eneste replik er forklaret nedenunder den, f.eks.: "*Dette ord har en dobbeltbetydning*", "*Dette er ironisk ment*" eller "*Dette er reference til en film, der kom i ...*". Der er ingen undskyldning for ikke at få det hele med. Amerikanerne er naturligvis klar over, at den nationale dubbing er meget vigtig for oplevelsen af det færdige resultat.

Vi har tilknyttet en gruppe oversættere, og i mange år har vi også benyttet et firma, *Mediaplant*, der er startet af en af vores tidligere teknikere.

Oversætterne skal være specialister i at oversætte til tegnefilm, fordi sætningerne ikke alene skal have det rigtige indhold, men også den rigtige længde og rytme. Det sted, hvor figuren siger "mor!" og hans øjne bliver helt bløde, skal falde det helt rigtige sted i forhold til billedet.

Figurernes danske stemmer

Når man dubber, erstatter man jo den oprindelige f.eks. amerikanske stemme, der ofte tilhører en kendt skuespiller eller f.eks. en sanger eller komiker. Er det ikke et kompromis?

Lad mig gå tilbage til min egen oplevelse i *Gråsten Bio*, hvor jeg så *Junglebogen* i 1967. Jeg oplevede et eventyr, som gjorde meget stort indtryk på mig.

Der var jo ikke et sekund, hvor jeg som lille dreng tænkte over, at filmen oprindeligt var indtalt i *USA*, og at de dér har talt på en anden måde. De stemmer, jeg oplevede, talte til mig – på mit sprog.

Når man så bliver voksen, kan man jo blive nysgerrig efter at høre, hvordan den originale film lyder. Jeg har dog mødt mennesker, der har svært ved at nyde *Løvernes Konge* på originalsproget, fordi den danske version for dem er og bliver den rigtige.

Det er nogle af landets bedste skuespillere, der bruges til dubbing. Det er nemlig ret krævende, og man fjerner ikke skuespillet, når man går ind bag mikrofonen for at dubbe, tværtimod. Det er slet ikke nok at forandre sin stemme i forhold til rollen. Der skal også følelser med, og vi spiller med hele kroppen, når vi dubber.

Man er altid alene foran mikrofonen, selv om der er flere i den pågældende scene. Det er ikke sikkert, at man overhovedet møder dem, man taler med i filmen.

Vi kan kun optage én stemme ad gangen, fordi hver stemme skal ligge på et lydspor for sig selv. Den enkelte optagelse bliver efterbehandlet med forskellige filtre, og mikset med musik og lyd, så resultatet lyder harmonisk, når man ser filmen.

© Disney

Lad os tage det eksempel, at vi skal indspille en dialog med *Tarzan* og *Jane* i en følsom scene. Vi har fået indtalt *Jane*, og næste dag kommer så *Tarzan* (i dette tilfælde *Nikolaj Lie Kaas*) i studiet. Vi kan nu åbne for gårsdagens danske dubbing, så *Nikolaj* kan "tale" med den fraværende *Jane*. Så kommer *Jane* måske tilbage dagen efter, hvor vi måske har fundet et par steder, der skal tages om.

© Disney

Når du ser en film med dansk dubbing, skal det helst ikke være sådan, at man sidder og tænker, at det bare er en dansk skuespiller, der efterligner en amerikansk. Du skal tro på, at det her sker lige foran dig – lige nu.

Når det lykkes, er der helst ingen, der skal tænke over, at filmen ikke er dansk.

Casting af skuespillere

Så gælder det om at finde de bedste til rollerne.

Det er som at åbne en eventyrbog, når der kommer klip med de nye figurer, som vi skal finde stemmer til. Så begynder jeg at lytte på stemmerne og at finde ud af, hvad der er karakteristisk for de amerikanske skuespillere. Hvor gamle er de? Hvordan er deres stemmer? Hvad har de lavet af film og teater?

I *Herkules* brugte man f.eks. *Danny DeVito*, en lille, rund, gemytlig mand. Det fik mig til at tænke på *Lars Knutzon*.

© Disney

© Disney I *Løvernes Konge* var det alfa og omega, at løvekongen *Mufasa* havde samme dybe stemme som *James Earl Jones*. Vi måtte helt over i operaverdenen for at finde sådan en stemme: *Aage Haugland*.

Hvis f.eks. den amerikanske skuespiller er kendt som komiker eller stand-upper, er det bestemt en god idé at kigge på nogle danske skuespillere eller stand-uppere, der arbejder i samme retning.

Vi mødes undervejs med den danske afdeling af *Disney*, der også har nogle forslag.

Derpå begynder vi at kontakte skuespillerne for at spørge, om de har tid og – først og fremmest – om de har lyst.

Vi skal bruge folk, der vil gå hele vejen, og som også er tændte, når jeg for 25. gang siger, at vi lige skal havde replikken en gang mere, fordi der er en detalje, der kan blive bedre.

Derpå inviterer vi nogle skuespillere til en casting, hvor vi giver dem alle de informationer, vi har om figuren. Vi tester måske tre skuespillere til hver figur. De går i studiet og indspiller et dusin replikker eller måske en sang. Vi lytter på det og taler med den danske afdeling af *Disney*.

Til sidst sendes resultatet til *USA*, og snart kommer der svar. De skriver måske, at det skal være stemme nummer to, dog mangler måske det og det. De er virkelig gode til at lytte og til at forklare, hvordan deres figur skal fungere. Jeg har lært virkelig meget af samarbejdet med dem.

Instruktøren

Instruktøren er konstant i kontakt med skuespilleren i lydstudiet via mikrofon og hovedtelefoner. Undervejs sker der hele tiden justeringer i replikken, indtil den sidder lige, hvor den skal. Ved siden af instruktøren sidder lydteknikeren.

Billedet på side 11 er optaget under dubbing af *Flyvemaskiner - Redningsaktionen*. Denne 3D-film har premiere 28. august i Danmark - og i Glostrup Bio.

Samling og afpudsning af puslespillet

Hver replik er faktisk en enhed, som I kan bearbejde?

Dubbing kan minde om et stort puslespil, hvor hver replik er en lille brik, der skal passe i helheden. Vi lytter intenst på det samlede resultat, inden vi afleverer det. Jeg sidder og noterer små betoning, der eventuelt skal justeres lidt.

På samme måde lytter amerikanerne. De vender måske tilbage og siger, at de f.eks. synes, at der skal mere varme i en replik. Vi samler skuespillerne en sidste gang til noget, vi kalder en *Pick Up Session*. Der finjusterer vi de sidste ting.

Så bliver filmen godkendt og er klar til at blive vist i biografen og senere på Blu-Ray/dvd og til sidst i tv.

I denne beskrivelse fokuseres på animationsfilm til biograferne, med SDI Media dubber også en stor del af de tegne- og animationsfilm, der fremstilles til tv-mediet. Derudover leverer firmaet andre ydelser, f.eks. undertekster.

Skandinavisk dubbing er topklasse

Er de så tilfredse derovre på den anden side af *Atlanten*?

Amerikanerne er generelt meget begejstrede for skandinavisk dubbing. De er overraskede over, at vi i så små lande er i stand til at blive ved med at finde de rigtige stemmer, også nye stemmer, der spiller fuldstændigt op til de amerikanske skuespillere.

Mange tror, at det er noget nyt, at *England* og *USA* synes, at danskerne er så dygtige til at lave tv og film. Jeg har 25 år gamle korrespondancer, hvor der står, hvor højt man vurderer os i udlandet. Jeg har sort på hvidt, at amerikanerne syntes, at *Preben Kristensen* får flere nuancer frem i sin *Genie* i *Aladdin*, end *Robin Williams* gør.

Hvis vores sprog var et verdenssprog, kunne de danske skuespillere sagtens begå sig over hele verden. Vi kan fuldt ud hamle op med de store lande på det punkt. Jeg er meget glad for – og stolt over – al den energi og varme, de danske skuespillere møder op med her i studiet.

Vi har jo alle sammen som børn siddet nede i mørket og set tegnefilm. Nu er vi selv blevet forældre, eller er på vej til at blive det. Det er en barnedrøm at få lov at være med i en *Disney*-film. I dag er der jo mange andre end *Disney*, der laver høj kvalitet, vi har f.eks. *Fox* (*Ice Age*), *Dreamworks* (*Shrek*), *Sony* (*Happy Feet*), *Warner Brothers* (*LEGO-filmen*) – for ikke at nævne de meget originale film fra *Pixar* (*Ratatouille* og *Toy Story*).

Vi lever i animationsfilmens guldalder.

Boghandlersøn fra Gråsten

Barndommen

Du er født i 1959 og voksede op i *Gråsten*, hvor din far var boghandler.

Din mor var hjemmegående, og du har en yngre bror. Det lyder jo hyggeligt og almindeligt.

Det er rigtigt. Da der dukkede en boghandler op i *Skønheden og Udyret*, var jeg jo simpelthen nødt til at påtage mig den rolle. Hvornår er der ellers en boghandler i en tegnefilm? Jeg var faktisk ikke gammel nok til rollen, så jeg måtte gøre stemmen lidt ældre (Vi ser et lille klip fra filmen på en pc /Red.).

Man kan overhovedet ikke høre noget sønderjysk i din udtale, selv om jeg ved, du taler dit barndoms sprog så godt, at du kan optræde med det for sønderjyder.

Min far kom fra *Midtjylland*, men var udlært som boghandler i *Sønderborg*, hvor han mødte min mor, som er sønderjyde. De var så fremsynede, at vi talte rigsdansk i hjemmet, så min bror og jeg fik bedre mulighed for at klare os godt udenfor landsdelen.

Vi havde meget tysk sprog omkring os, bl.a. fordi vi så tysk tv. Der var tre programmer at vælge imellem og mange flere film. Vi drenge legede cowboys og råbte "*hændihou!*". Vi sagde ikke "*hands up!*", men havde det fra tysk, "*Hände hoch!*". De amerikanske film var jo dubbet til tysk. Allerede der har jeg sjovt nok været inde på noget af det, jeg kom til at lave som voksen.

Jeg havde en meget harmonisk barndom, og en dejlig skolegang med mange dygtige lærere, hvoraf flere var aktive i amatørteater. Vi havde stor frihed til at rende rundt uden at være overvåget. Min mor var hjemme, og jeg kom først i børnehave, da jeg selv ville det. Jeg voksede op på en villavej, og der var masser af kammerater. Vi havde både byen og skoven som legeplads.

Mange af dem, jeg legede med, var fra såkaldt tysksindede familier. Det tænkte vi nu ikke så meget over, men i den ældre generation var der fortsat lidt afstandtagen til "*de tyske*" – og omvendt. Hvis man var dansksindet, gik man f.eks. ikke til "*den tyske*" læge. Men jeg husker ikke, at de påvirkede os børn meget med det. Vi legede bare. Nogle gik i den tyske skole, og vi gik i den danske – fint nok!

Det var da også en berigelse at have adgang til begge kulturer.

Den første inspiration

Hvornår begyndte du at interessere dig for det med at optræde?

I 2. klasse fik vi en vikar i bl.a. dansktimerne, *Anna Aabenhus*. Hun var gift med formand for *Dansk Amatør Teater Samvirke*, *Arne Aabenhus*. De to etablerede sammen med andre voksne, heraf mange lærere, et fristed omkring amatørteater. Vi børn blev involveret i det. Vi mødtes en gang om ugen, hvor vi digtede vores egne historier og optrådte med det. De to startede også en teaterskole i den gamle husholdningsskole i *Gråsten*.

Et meget senere billede med *Anna* og *Arne Aabenhus* (og en instruktør).

© Leif Damsgaard Jensen

Lige så snart noget i dansktimerne kunne dramatiseres, skulle vi spille det – og jeg *elskede* det! Jeg fik ubevidst et skub i retning af skuespilleriet, men jeg gjorde mig det slet ikke klart. Der var meget langt fra amatørteater i *Gråsten* og til det, som *Dirch Passer* lavede på en filmovre i *København*. Jeg forestillede mig dengang, at jeg skulle blive ved med at spille amatørteater resten af mit liv, men ellers ville jeg leve af at være journalist.

Jeg elskede at læse og skrive og var sådan en, der slugte en halv snes biblioteks-bøger om ugen. Litteraturen, og sproget i det hele taget, er meget vigtig for mig. Der er så meget identitet i sproget, i vores modersmål, hvad enten det er rigsdansk eller f.eks. sønderjysk. Min far læste meget op for os. Han ville faktisk gerne have været præst, og den lokale lærer støttede tanken, men det kunne der ikke blive råd til. Han valgte så boghandelen, fordi det da i hvert fald også havde noget med bøger at gøre. Min far var opvokset som ældste søn på en gård, og var egentlig forudbestemt til at overtage gården, men det med landbruget sagde ham ikke så meget.

Så blev han i stedet boghandler og en ildsjæl på det område. Det er jo mindre vigtigt, hvad man vælger, bare man kan forblive en ildsjæl i det. Det er også det, jeg har gjort, men det kom langt senere, for jeg havde slet ikke forestillet mig, at man kunne leve af at være skuespiller. Jeg anede ikke engang, at der fandtes skoler, hvor man kunne blive uddannet i det.

Olaf Ussing

Da jeg skulle aftjene min værnepligt, fandt man ud af, at jeg var dygtig til sprog. Derfor blev jeg spurgt, om det var noget for mig at blive sprogofficer.

Et stykke inde i uddannelsen mødte jeg nogen, der gik på den finske skuespilerskole. Der gik det op for mig, at der fandtes sådanne skoler! Jeg besluttede at springe fra sprogskolen og i stedet forsøge at komme ind på en teaterskole.

Til min store glæde bakkede mine forældre mig op. Det betød virkelig meget for mig.

Vi havde i familien en fjern forbindelse til en kvinde, der var instruktør ved operaen på *Det Kongelige Teater*. Hun fortalte teaterchef *Bering Liisberg*, at hun kendte en ung mand, der gerne ville være skuespiller. Han sagde straks: "*Spørg Olaf Ussing*". Hun henvendte sig derefter til *Ussing*, der sagde, at han gerne ville kigge på mig.

Jeg ringede til ham og fik at vide, at jeg skulle få fat i *Misantropen* og lære rollen som *Alceste* (*Molières* skuespil fra 1666 er på vers, alexandrinere! /Red.). Jeg hentede stykket i receptionen på *Det Kongelige Teater* og gik i gang med at lære det udenad.

Derefter ringede jeg og fik en tid hos *Ussing*. Han startede med at sige til mig, at hvis der var noget som helst, jeg lige så gerne ville være som skuespiller, skulle jeg vælge det andet. Jeg kunne forsikre ham om, at der ikke var noget, jeg hellere ville.

Han valgte så en scene, som jeg skulle spille. Jeg spillede scenen, og til min store glæde sagde han derefter, at han på dette grundlag mente at kunne sige, at jeg havde talent. Jeg var kun hos ham fem gange, men han gav mig hver gang nogle rigtig gode ting at arbejde videre med.

Her ses *Olaf Ussing* selv i en mindre rolle i *Misantropen*. Det er *Ingmar Bergman*, der instruerer, og året er 1973.

I denne opsætning blev *Alceste* spillet af *Henning Moritzen*.

© Rigmor Mydtskov

Odense Teaterskole

Jeg meldte mig til optagelsesprøve på teaterskolerne, og kom til optagelsesprøve på *Odense Teaterskole* – hvor jeg kom ind i første forsøg. Det år var det *Odense*, der først havde optagelsesprøve, så tilfældigvis havnede jeg der, selv om det havde været enklere for mig at komme ind på skolen i *København*, hvor jeg boede. Jeg havde lovet mig selv at gå op til prøverne på alle tre skoler, og hvis jeg ikke kom igennem, ville jeg satse på at blive journalist – og så spille amatørteater i fritiden.

Jeg var simpelthen så lykkelig, da jeg fik besked om, at jeg var kommet ind.

Jeg kom på et vidunderligt hold med bl.a. *Jens Jørgen Spottag*, som jeg kan se, du også har interviewet. Jeg var også på hold med *Dan Schlosser*, der har lagt stemme til utallige dokumentarfilm og tv-programmer, og på flere måder er en slags kollega til mig – med speciale i sprog og tale.

Jeg var glad for at gå på teaterskolen, og disse år fløj afsted. På mit hold var vi enige om, at der simpelthen skulle arbejdes i de her tre år. *Jens Jørgen (Spottag /red.)* har brugt et rammende udtryk om os: "*Jeg var som en svamp, der bare ventede på at få vand*". Og det kan jeg godt genkende.

Det var en god skole med en fremsynet rektor.

Vi fik en dygtig rektor, *Hans Rosenquist*, som fornyede skolen en del. Da vi blev optaget, var *Grethe Holmer* rektor. Hun havde været med til at stifte skolen i 1964, og kørte en skole med mange eksamener, hvor man allerede efter et halvt år skulle til prøve. Hvis man ikke klarede den tilfredsstillende, kunne man i yderste konsekvens risikere at få at vide, at man ikke kunne fortsætte på skolen. Det gav jo et pres på eleverne, som vi også kunne mærke på dem, der havde gået på den skole.

Rosenquist kom fra *Statens Teaterskole*, og han sagde fra start: "*I er kommet for at være her i tre år, og I risikerer kun at blive smidt ud, hvis I pjækker fra undervisningen uden grund*". Der var ikke noget med eksamener, og der første år skulle vi ikke udsættes for nogen udefra, der kiggede på os. Vi skulle improvisere og "lege".

Det gav jo en helt anden tryghed, og det var jeg meget taknemmelig for.

Teaterskuespiller i Odense og København

Allerede inden du var færdiguddannet, optrådte du på de skrå brædder i *Laser og Pjalter*.

På *Odense Teater* fik de ældste elever lov at gøre scenetjeneste, det vil sige, at vi var statistere og spillede små roller. Det var fantastisk at være elev et sted, hvor der også var et teater. Man kunne gå ind at se prøver og sidde i kulissen under forestillingen. Man kunne på mange måder følge med i teatrets liv. Jeg var kommet i *Paradis*.

Vores rektor syntes imidlertid også, vi skulle prøve at være i praktik på en anden type teater, et gruppeteater. Allerede mens vi gik på elevskolen fik vi derfor lov at være med i *Laser og Pjalter* (af Bertolt Brecht /Red.) på det lille lokale teater, *Banden*. På den måde fik vi i 1983 faktisk vores rigtige scenedebut, og det var en stor oplevelse.

Du blev straks ansat efter elevtiden.

Efter elevtiden blev jeg ansat på *Odense Teater*, hvor jeg var de næste tre år. Mens jeg var i *Odense*, blev jeg kontaktet af *Husets Teater* i *København*. Man ville have mig med i *Tre Søstre* (af Anton Tjekhov /Red.). Jeg fik orlov fra *Odense Teater* og vendte bagefter tilbage for at gøre sæsonen færdig der.

Jeg blev så tilbudt at være på *Husets Teater* i sæson 1986-87, og fortsatte med at spille teater i *København* frem til 1993, primært på *Husets Teater*. Det var jo et lille gruppeteater, og jeg var med i dramaturgiatet. Det betød, at jeg var med til at vælge stykker og i det hele taget med i hele processen omkring et teater.

På et tidspunkt blev jeg kontaktet af *Det Ny Teater*, der ville have mig med i *Romeo og Julie*. På det tidspunkt havde jeg endnu ikke prøvet at stå på en stor scene i *København*, så det ville jeg gerne prøve. Det var spændende, men hvis jeg ikke var slået ind på det, jeg laver nu, havde jeg nok stadig befundet mig på de små scener, hvor der er en mere direkte kontakt til publikum.

Husets Teater har siden 1995 ligget på *Halmtorvet*, men det blev i 1975 grundlagt på 4. sal i *Huset i Magstræde* - nu bare kaldet *Huset*.

Dubbing – et skuespillerspeciale

Den allerførste tegnefilm, hvor du dubbede, var *Oliver & Company* (1988), der er baseret på Dickens historie om *Oliver Twist*. Den første lidt større rolle, du dubbede, var *Den Lille Havfrue* (1989), hvor du var *Prins Erik*.

Det var umiddelbart efter, at jeg havde været på et dubbing-kursus, hvor jeg blev undervist af *Henrik Kofoed* og *Nis Bank-Mikkelsen*. De havde fået en henvendelse fra *Nordisk Film*, der skulle bruge nogle unge til et par lidt skurkeagtige hunde til *Oliver & Company*. Året efter kom så rollen som *Prins Erik* i *Den Lille Havfrue*. Det var fantastisk at få lov til at lægge stemme til en prins i en *Disney* film, og så oven i købet en dansk prins. Jeg var meget, meget glad, da jeg fik beskeden om, at jeg var godkendt til den rolle!

Jeg arbejdede jo fortsat på teatret, men jeg blev bagefter spurgt, om jeg ville være med på nogle flere tegnefilm i *Sun Studio*. Jeg kom derved til at lave noget, som jeg syntes var rigtigt sjovt – og godt betalt. Jeg gik ofte efter en dag fra studiet med mere energi end den, jeg kom med.

Arbejdet var så konkret og præcist. Der var kun mig og en tekniker, og man fik straks at vide, om replikken var god eller dårlig - eller måske skulle optages en gang mere. Det var i starten bare en lille niche for mig, ligesom jeg kunne indlæse en lydbog en gang imellem, eller lave en radioreklame. Det var ikke noget, jeg på det tidspunkt troede, jeg skulle komme til at leve af.

Jeg blev imidlertid tilbudt mere og mere arbejde efterhånden, som der kom flere tegnefilm. Det var fint timet med, at jeg var blevet færdig for første gang i 1990, og gerne ville være mere hjemme om aftenen. I 1993 holdt jeg op på *Husets Teater*, og har foreløbig ikke stået på en teaterscene siden. På et tidspunkt blev jeg spurgt, om jeg ville hjælpe med at se nogle af tegnefilmene igennem og komme med forslag til, hvem der kunne bruges til at indtale stemmerne. Det blev så til, at det også var mig, der kontaktede skuespillerne og lavede aftaler med dem. Jeg forestillede mig oprindeligt at tage 4-5 år med tegnefilm, mens børnene var små, men nu er der gået 25 år!

Jeg følte mig heldig med at være det sted, hvor vi skulle komme til at lave den danske udgave af *Skønheden og Udyret* (1991), *Aladdin* (1992) og *Løvernes Konge* (1994) – og mange andre. Og jeg fik lov til at instruere dem alle sammen.

På den måde voksede der langsomt et fast job ud af det, selv om jeg længe var lønnet som freelance. Faktisk er jeg først kommet på fast månedsløn i 2000.

Verdens bedste Løvernes Konge

Og med hensyn til *Løvernes Konge* blev du verdensmester.

Disney samler alle de dubbede versioner fra hele verden. Amerikanerne lytter derefter samtlige versioner igennem for at vurdere, om dubbingen af figurerne og sangene er vellykket. Det år var det den danske version af *Løvernes Konge*, der blev valgt til verdens bedste. Jeg fik en fin lille originaltegning fra filmen.

Året efter blev jeg inviteret til *USA* for at være en uge i *Disneyland* i *Florida*, hvor jeg skulle optræde med andre skuespillere fra hele verden. Vi skulle synge sangene fra *Løvernes Konge* på vores eget sprog. Jeg var jo vortesvinet *Pumba*, og jeg optrådte sammen med den hollandske *Timon* (surikat), og den franske *Simba* (løve). Den unge *Simba* var tysk. Jeg havde min kone med, og da vi efter showet kom op på vores hotelværelse, var den enorme seng helt dækket af bamser og alt muligt med forbindelse til *Løvernes Konge*. Efter showene havde vi tre dages frit ophold i *Disneyland*.

Der kommer hele tiden nye eventyr

Som du har fortalt, er det længe siden, du har stået på en rigtig teaterscene. Savner du ikke det?

Jo, men jeg kan ikke få tid til at arbejde på et teater med det job her. Jeg har da i høj grad brug for at komme ud af studierne og møde et publikum. Derfor spiller jeg forumteater.

Sammen med nogle kolleger – vi er typisk 3 skuespillere – tager vi ud i virksomheder, der gerne vil arbejde med nogle problemer, de har. De ansatte fortæller os nogle historier, f.eks. om svære situationer, de har været ude i. Vi sidder og lytter og skriver ned, hvorefter de får 20 minutters pause.

Vi vælger nogle af de historier, vi har hørt, og spiller rollerne for medarbejderne. Lige der, hvor konflikten er størst, stopper vi. Når vi har fået vores fremstilling af problematikken accepteret, stiller vi spørgsmålet: ”Hvad skal der ske nu?”. Så kommer der nogle bud på, hvordan man kan komme videre. Så spiller vi videre i den retning.

Sådan bliver vi ved, indtil vi har været rundt om hele problematikken.

Jeg arbejder for flere forumteatergrupper, herunder *Alert*, *TurnAround* og *Dialog Teatret*. Når der er indløbet en ordre, kontakter man os for at høre, hvem der er ledig på det givne tidspunkt. Jeg kan naturligvis ikke påtage mig sådanne opgaver, hvis vi er midt i en film.

Jeg møder også nogle gange et publikum i foreningssammenhæng. Jeg har en sønderjysk figur ved navn *Kalle Pet’sen fra Dynt*. Han optræder jævnligt, f.eks. i *Æ Synnejysk Ambassade*, der jo ligger i København. *Kalle* oversætter udenlandske hits til sønderjysk, f.eks. *Grand Prix* sange. Sønderjyderne kan nemlig godt lide at høre tingene på deres eget sprog. Jeg har et karaokeanlæg, som jeg kalder mit ”kalleokeanlæg”.

(Som der står i en omtale af et arrangement: ” *En annen gang haj vi Kalle Pet’sen fra Dynt, han hee Lars Thiesgaard te dawle, te å fåtel um stemme te tegnefilm. Det wa gåt nok en glant auten vo han å vist naun filmklip*” /Red.).

Jeg indtaler også lydbøger og laver reklamespeak. I mange år var jeg ”*Lotto-stemmen*”.

Kunne du forestille dig at ende på de skrå brædder eller foran kameraet igen?

Måske, men jeg kan godt forestille mig, at en teaterdirektør vil være betænkelig ved, at det er så lang tid siden, jeg sidst har spillet teater på en scene. Film og tv kunne jeg derimod godt tænke mig at lave mere af. Jeg har lige været på et filmkursus med *Hella Joof* for at lære mere om at agere foran et kamera.

Jeg har 25 års jubilæum her på studiet i år, og mange af mine kolleger har været her i 15-20 år. De fleste af os har det sådan, at når man først er kommet her, drømmer man egentlig ikke om at tage herfra.

Det er simpelthen så sjovt, det vi laver. Der kommer hele tiden nye eventyr!

I sit kontor har *Lars Thiesgaard* en enorm samling af tegneseriefigurer, tegneserier og den slags. Blandt alle de amerikanske ting er en hylde reserveret til de tøjdyr, han havde som en lille dreng i *Gråsten*.

Abonner på vores ugentlige nyhedsbrev. Det er helt uforpligtende, og du kan bestille det på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve. Du finder en masse information og du kan købe eller reservere billetter på www.glostrupbio.dk. Også på Facebook kan du følge os. Endelig kan du snuppe et program i biografen - eller i kasserne udenfor.

Nogle af sommerens og efterårets film

Sommeren er normalt ikke den periode, hvor der er flest premierer. Ikke desto mindre kan der ventes en buket af film for næsten enhver smag. Der kommer smæk for skillingen med *Stallone*, endnu en spændende *Jussi Adler-Olsen* krimi og dejlige film for de yngre årgange. Premiererne er ikke lagt endelig fast, men herefter følger en kort oversigt over noget af det, I kan glæde jer til i *Glostrup Bio*. Til efteråret kommer et par de bedste danske instruktører, *Susanne Bier* og *Bille August* med nye film, som der kan stilles store forventninger til.

12-18. juni vises *Koldbøttefabrikken*, en lystig komedie, der forgår på en psykiatrisk afdeling! *Paprika Steen*, *Mick Øgendahl* og mange andre er på rollelisten. Derefter bliver der lejlighed til at gense dejlige *Kate Winslet* i dramaet *Labor Day*. Hun spiller den enlige mor, der giver en såret mand (*Josh Brolin*) et lift og opdager, at han er en eftersøgt forbryder.

I juli lægger vi også ud med et drama, *En Flænge i Himlen*, der er baseret på *John Greens* bestseller om to teenagere. Åndeløs, fandenivoldsk og bevægende, lød anmeldelsen. Mesterinstruktøren *Francois Ozon* har lavet *Ung og Smuk*, der også handler om unge mennesker, men set fra en mere erotisk vinkel. *Abernes Planet - Revolutionen* er en eventyrlig og skræmmende vision i serien, der efterhånden har mange år på bagen.

Forelsket i New York er en film om musik og kærlighed. Det unge par flytter til musikbyen *New York* for at gøre karriere, men hvad så med kærligheden? Der er ikke mange ubesvarede spørgsmål i *The Expendables*, hvor *Sylvester Stallone* er lejesoldaten, hvis job det er at rydde op de steder, hvor de regulære tropper ikke tør komme. *Niels Arden Oplev* bringer os med filmen *Kapgang* ind i en ung mands drømme og problemer i *Sønder Omme* / 1976. Stjernebesætning.

Flyvemaskiner (2) Redningsaktionen er resultatet af den dubbing, der er fyldigt omtalt i dette blad. Animationsfilmen, der er i 3D, handler igen om den lille propelflyvemaskine, der klarer alle opgaver. I oktober vises endnu en film for de yngre årgange, nemlig *Krummerne - Alt på Spil*. Denne gang er der et hold helt nye skuespillere på banen.

Stille Hjerter

Bille Augusts film er meget forskellige. Fra store episke fortællinger til stille studier i menneskesindet. *Stille Hjerter* tilhører sidstnævnte kategori. Tre generationer samles

over en weekend for at tage afsked med deres hustru, mor, svigermor, mormor og veninde. De to søstre har sammen med resten af familien accepteret, at deres syge mor ønsker at dø, før hendes sygdom forværres. Mens weekenden skrider frem, bliver moderens beslutning sværere og sværere at håndtere, og det bliver tydeligt, at familien aldrig har haft mere brug for hinanden end nu. *Ghita Nørby* har rollen som moren, og *Morten Grunwald* er hendes mand. *Paprika Steen* og *Danica Curcic* spiller søstre, og desuden medvirker bl.a. *Pilou Asbæk*, *Jens Albinus* og *Vigga Bro*.

Fasandræberne

En af sidste års helt store succeser var thrilleren *Kvinden i Buret*, der var baseret på *Jussi Adler-Olsens* bog. Vi ser igen *Nikolaj Lie Kaas* i hovedrollen som vicekriminalkommissær *Carl Mørck*, ligesom *Fares Fares* spiller hans assistent. Historien tager udgangspunkt i mordet på et par tvillinger i et sommerhus. Der findes og dømmes en lokal, men *Carl Mørck* har en mistanke om, at noget er helt galt.

